

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 34. Izredno sveto leto v spomin 1900 letnice našega Odrešenja: 1934—1935. — 35. Fakultete spovednikov v svetem letu 1934—1935. — 36. Evharistični shod za lavantinsko škofijo v Mariboru. — 37. Commissio Pontificia de re biblica: Decretum de opere R. D. Friderici Schmidtke, cui titulus: Die Einwanderung Israels in Kanaan. — 38. Suprema S. Congregatio S. Officii: Decretum, quo damnatur liber Fr. Schmidtke, cui titulus: Die Einwanderung Israels in Kanaan. — 39. Sacra Poenitentiaria Apostolica: Invocatio ad S. Crucem indulgentiis augetur. — 40. Duhovne vaje za duhovnike v letu 1934. — 41. Razglasitev kandidatov za diakonat in presbiterat. — 42. Bratovščina (Apostolstvo) sv. Cirila in Metoda, Maribor. — 43. Razširjanje krivoverskih spisov. — 44. Uradne vloge. — 45. Obveščanje sodišč o umrlih. — 46. Prekoračenje državne meje na nedopustnih mestih. — 47. Dekliški penzionat pri šolskih sestrah v Mariboru. — 48. Objave. — 49. Slovstvo. — 50. Osebna naznanila.

34.

Izredno sveto leto v spomin 1900 letnice našega Odrešenja: 1934—1935.

Častiti duhovščini in dragim vernikom!

Z apostolskim pismom »Quod superiore anno« z dne 2. aprila 1934 je sveti Oče Pij XI. izredno sveto leto ob 1900 letnici Kristusove smrti na križu, ki se je zaključilo v Rimu na letošnji velikonočni ponedeljek, razširil na ves katoliški svet: traja od Bele nedelje 1934 do Bele nedelje 1935.

V svojem apostolskem pismu izraža sveti Oče najprej svoje veselje nad tem, da je toliko vernikov iz celega sveta v pravkar zaključenem svetem letu priromalo v večno mesto in tam v iskreni pobožnosti in v duhu spokornosti zadobilo popolni odpustek; vendar večina katoličanov ni mogla priti v Rim in si ni mogla pridobiti velikih zakladov milosti izrednega svetega leta. Ker pa so zakladi milosti, ki jih upravlja sveta Cerkev, za vse, je sedaj sveto leto razširjeno po celem svetu, da lahko vsak zadobi jubilejni odpustek.

Pogoji za pridobitev svetoletnega odpustka so: sv. spoved, sv. obhajilo, obisk določenih cerkev in nekatere natančno predpisane molitve v čast najsvetejšemu Zakramentu, Kristusovemu trpljenju, žalostni Materi božji in po namenu svetega Očeta.

Nameni svetega Očeta v tem svetem letu so:

- a) da bi katoliška Cerkev povsod uživala svobodo, ki ji gre po božji volji, in da bi svoje poslanstvo nemoteno vršila med vsemi narodi;
- b) da bi med vsemi narodi zavladal mir, soglasje in pravo blagostanje;
- c) da bi misijonsko delovanje srečno napredovalo in da bi se vsi odpadniki in ločeni vrnili v eno čredo Kristusovo;

č) k tem namenom dodaje sveti Oče še enega, o katerem pravi, »da Mu je nad vse pri srcu«; misli namreč na pogubno delovanje »Vojskujočih brezbožnikov«, ki se bogokletno upirajo Bogu in ga hočejo izključiti nele iz vsega javnega življenja, ampak nameravajo izruvati celo iz posameznih duš vsako vero v Boga in vsako sled bogoljubne misli. Te strašne grehe in zločine, obrnjene

naravnost zoper Boga, naj skušajo verniki v tem svetem letu popraviti in za nje zadostovati neskončnemu Veličastvu božjemu s pobožno molitvijo in z zvestim spolnjevanjem božjih zapovedi; verniki naj tudi v svojih molitvah prosijo Očeta vsega usmiljenja, da brezbožniki svojih strašnih namenov ne dosežejo; naj prosijo tudi Odrešenika sveta, da te zaslepljene sovražnike božje tako razsvetli, da bodo svoje bogokletno početje spoznali, ga v svetem kesu obžalovali in se spokorjeni vrnili v naročje dobrega Boga.

Da bodo verniki za svetoletne odpustke dobro pripravljeni in da bodo znali predpisane molitve prav zmoliti, vabi in priporoča sveti Oče, naj jih dušni pastirji o tem poučujejo v primernih pridigah in naj se vršijo povsod duhovne vaje kot dobra priprava za svetoletno spoved in sveto obhajilo.¹

Na podlagi omenjenega apostolskega pisma in v njem danih navodil določam za lavantinsko škofijo sledeče:

I. Pogoji za odpustek svetega leta so:

1. Sv. spoved in sv. obhajilo. Letna sv. spoved in velikonočno sv. obhajilo ne velja za ta odpustek, velja pa sv. obhajilo, ki ga kdo prejme za sv. popotnico.

Jubilejno spoved morejo vsi verniki brez razlike, tudi redovnice, opraviti pri vsakem duhovniku, ki je pooblaščen za spovedovanje. Za ta slučaj so spovednikom podeljene posebne pravice in pooblastitve.

2. Obisk štirih cerkev ali javnih kapel, kjer se vsaj od časa do časa daruje sv. maša. Za mesto Maribor določam po pismu svetega Očeta stolnico, baziliko Matere Milosti, župnijsko cerkev sv. Magdalene in cerkev sv. Alojzija. V župnijah izven Maribora je po papeževem pismu določena povsod najprej župnijska cerkev. Za tri druge cerkve pooblašчам gg. župnike, provizorje in ekspozite, da vsak za svojo župnijo določi cerkve, ki naj jih verniki obiskujejo za odpustke svetega leta. Ako so podružne cerkve preveč oddaljene in ni lahek dostop, se morejo izpustiti in se določi le župnijska cerkev in še morebiti najbližnja podružnica.

Ni potrebno, da so vse cerkve, ki se za obisk določijo, v isti župniji; tudi si lahko več župnij skupaj določi iste cerkve.

3. Vsako izmed določenih štirih cerkev je treba obiskati trikrat, skupaj je tedaj potrebnih dvanajst obiskov. Moremo pa tri obiske v eni cerkvi opraviti kar zaporedoma; ko smo prvič obiskali cerkev, gremo ven in se takoj zopet vrnemo drugič in tretjič.

Ako v župniji ni štirih določenih cerkev ali javnih kapel, se more teh dvanajst obiskov izvršiti v manjšem številu cerkev, in sicer: če sta poleg župnijske cerkve še dve drugi, je treba obiskati vsako štirikrat; če je poleg župnijske cerkve samo še ena, je treba obiskati vsako šestkrat; če pa je v župniji samo župnijska cerkev in tudi izven župnije ni nobena določena za obiske, je treba župnijsko cerkev obiskati dvanajstkrat.

4. Pri obiskih v cerkvah se moramo splošno spominjati predvsem Gospodovega trpljenja in odrešenja. Zaukazano pa je pri vsakem obisku moliti sledeče molitve:

a) pri oltarju presvetelega Rešnjega Telesa petkrat Oče naš, Zdrava Marija, Čast bodi, in na papežev namen enkrat Oče naš, Zdrava Marija, Čast bodi;

b) pred sv. križem trikrat apostolsko vero, ob koncu se doda vzdihljaj:

¹ V ta namen bo dušnim pastirjem v pomoč drobna knjižica, ki je izšla lansko leto: M. Gatterer, Der Sinn des Heiligen Jahres, Felizian Rauch, Innsbruck. — Cirilova tiskarna v Mariboru bo založila majhen letak, na katerem bo v kratkem zabeleženo vse, kar morajo verniki znati o pogojih za jubilejni odpustek.

»Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil« ali namesto tega vzdihljaja kaka druga podobna molitvica;

c) pred podobo preblazene Device Marije v spomin njenih žalosti sedemkrat Zdrava Marija, ob koncu se doda vzdihljaj: »Sveta Mati, to te prosim, rane Kristusa naj nosim, vtisni v moje jih srce« ali druga tej podobna prošnja;

č) slednjič molimo pred oltarjem presvetega Rešnjega Telesa še enkrat apostolsko vero.

Če se v cerkvah, ki jih obiskujemo, ne hrani stalno presveto Rešnje Telo, naj bi se to oskrbelo vsaj ob tej priliki. Če pa to ni lahko mogoče, se radi tega ne sme opustiti nobena izmed predpisanih molitev. Molitve v čast presvetemu Rešnjemu Telesu naj se v tem slučaju opravijo pri glavnem oltarju, verniki pa si naj vsaj v duhu predstavljajo najsvetejši Zagament in ga molijo. Apostolsko vero pa je v tem slučaju treba moliti pred svetim križem.

II. Kolikokrat se lahko dobi svetoletni odpustek?

Popolni odpustek svetega leta se lahko dobi večkrat, kolikorkrat kdo izpolni vse predpisane pogoje; dobiti ga more vsak zase in tudi za verne duše v vica. Milosti in odpustkov tega leta se morejo udeležiti tudi oni, ki so že lani ali letos v Rimu ali doma prejeli jubilejni odpustek; tudi vsi ti morejo dobiti odpustek tolikokrat — kolikorkrat zase ali za duše rajnih.

Nihče ne more začeti predpisanih dobrih del za drugi (naslednji) odpustek, dokler ni izvršil vseh teh del za prvi (prejšnji) odpustek.

Za prejem odpustkov lahko verniki obiščejo cerkve, za to določene v domači župniji, pa tudi cerkve izven domače župnije ali škofije, vendar samo take, ki so določene za obiske v svetem letu.

III. Olajšave za lavantinsko škofijo.

A. Za vse vernike. Ako se obiski določenih cerkev opravijo v skupni procesiji, ki jo vodi župnik ali od njega pooblaščen duhovnik, velja eden skupen obisk za tri posamezne.

Na podlagi tega naj gg. dušni pastirji prirejajo jubilejne procesije tako, da napravijo za eden jubilejni odpustek štiri skupne obiske. Kjer so n. pr. določene štiri cerkve, druga od druge ne preveč oddaljene, obiščejo najprej župnijsko cerkev. Tudi to je treba obiskati v procesiji. Zato naj se verniki zberejo zunaj župnijske cerkve, razvrstijo v sprevod in s križem na čelu pod vodstvom svojega dušnega pastirja vstopijo v cerkev in tu opravijo predpisane molitve. Potem gre procesija v drugo, tretjo in četrto cerkev. Ako pa ni mogoče z enim obhodom, se vsaka cerkev obišče v posebni procesiji.

Ako so določene samo tri cerkve, se obišče v skupni procesiji župnijska cerkev dvakrat, drugi dve pa po enkrat; ako sta dve cerkvi, se obišče vsaka dvakrat; ako je samo župnijska cerkev določena za obiske, jo je treba v procesiji obiskati štirikrat; po prvem obisku naj gredo tako daleč proč od cerkve, da se procesija lahko razvije, potem pa jo zopet obiščejo v drugič, tretjič in četrto.

B. Za poedince in za posamezne družbe.

1. Nekateri so zadržani, da ne morejo obiskati za sveto leto določenih cerkev. Med take se štejejo: redovnice, ki živijo v strogi klavzuri, redovne osebe, ki imajo samo neslovesne obljube brez stroge klavzure, tretjerednice, ki s cerkvenim dovoljenjem skupaj živijo v isti hiši in vse, ki se na sprejem pripravljajo; ženske in dekleta, ki živijo v vzgojnih zavodih; mladeniči in dekleta, ki bivajo v vzgojnih zavodih ali ki prihajajo v take zavode radi vzgoje in pouka, bodisi vsak dan ali samo določene dni; anahoret, ki živijo v samostanih, n. pr. reformirani cistercijani, kartuzijani.

Za vse te določam, da obiščejo za jubilejni odpustek dvanajstkrat svojo domačo kapelo, kjer se hrani presveto Rešnje Telo, in molijo zapovedane molitve na predpisan način; če v zavodu ni kapele, naj obiščejo dvanajstkrat cerkev, kamor hodijo ob nedeljah in zapovedanih praznikih k sv. maši. Ako napravijo obiske skupno in v procesiji pod vodstvom duhovnika, zadostujejo za eden jubilej štiri skupni obiski.

2. Za zadržane, ki ne morejo obiskati določenih cerkev, kakor je treba, veljajo tudi bolni in slabotni, pa naj so doma ali v bolnišnici; oni, ki jim strežejo; nadalje jetniki; oni, ki so nad 70 let stari; končno delavci, ki si z dnevnim ročnim delom služijo vsakdanji kruh in dela ne morejo zapustiti.

Za vse te pooblašчам župnike, da posameznim ali celim družinam glede na njih stan, zdravje, čas in kraj dovoljujejo manjše število obiskov v cerkvah, pa tudi, da napravijo obiske mesto v štirih, v treh, dveh ali samo eni cerkvi; obiske v cerkvi morejo župniki spremeniti tudi v druga dela pobožnosti ali krščanske ljubezni, nobenega pa ne smejo oprostiti zakramentalne sv. spovedi in sv. obhajila, razen če kdo radi hude bolezni ne bi mogel zavžiti svete hostije; od sv. spovedi pa ne morejo nikogar oprostiti, tudi tedaj ne, če spokornik ni zagrešil nič kaj takega, česar bi se moral nujno spovedati. To pooblastilo smejo župniki uporabljati v spovednici ali izven nje, za posamezne vernike ali cele družine svoje župnije.

Končno želim, da bi se sveto leto obhajalo v lavantinski škofiji res v duhu spokornosti in premišljevanju Kristusovega trpljenja in odrešenja. Naj ne bo nobenega Lavantinca, ki ne bi vsaj enkrat zadobil jubileji odpustek. Gg. dušni pastirji pa naj vernike v pridigah poučujejo o svetem letu in jih naj po možnosti v duhovnih vajah in misijonih pripravljajo na jubilejno spoved. Skupne procesije naj vsaka župnija večkrat prireja, da bodo verniki lahko zadobili večkrat odpustek in da bodo prišli lahko vsi župljani na vrsto. Lepo bi bilo, da bi se tam, kjer je to mogoče, vršile posebne jubilejne procesije mladine, oziroma šolarjev. Naj pa se verniki tudi večkrat opozorijo, da tudi sami zase lahko zadobijo jubilejni odpustek, seveda morajo v takem slučaju napraviti dvanajst cerkvenih obiskov, ako ne velja za nje katera izmed zgoraj navedenih olajšav.

V Mariboru, dne 1. junija 1934.

† Ivan Jožef,

škof in apostolski administrator.

O p o m b a. To oznani naj gg. dušni pastirji vernikom iz prižnice preberejo in razložijo.

35.

Fakultete spovednikov v svetem letu 1934—1935.

Ad facultates quod pertinet, confessariis, ceteroquin ad iuris normam adprobatis, tribuendas, quibus in excipienda Iubilaei confessione salutariter utantur, haec, quae sequuntur, decernimus:

1. Confessariis illae integrae sunt facultates absolvendi, dispensandi, commutandi, quaecumque ab Apostolica hac Sede vel in perpetuum vel ad tempus legitime impetraverint; id tamen intra concessionis terminos.

2. Monialibus iisque aliis feminis, quarum ad confessiones excipiendas, ex Codicis praescripto, specialis adprobatio Ordinarii requiritur, fas esto quemvis confessarium sibi eligere, ab eodem loci Ordinario pro utroque sexu adprobatum, apud quem

¹ Glej AAS, 1934, št. 4, str. 144 sl.

Iubilaei confessio peragi queat; cui quidem electo confessario concedimus ut, in excipiendis dumtaxat Iubilaei confessionibus, omnes exercere possit facultates, quas ipse, vi Apostolicae huius Constitutionis, pro omnibus christifidelibus iam habeat.

3. Confessariis omnibus concedimus, ut per Annum Sanctum possint, pro foro conscientiae in actu sacramentalis confessionis et per se ipsi tantum, absolvere quoslibet paenitentes non solum a quibusvis censuris et peccatis Romano Pontifici aut Ordinario a iure reservatis, sed etiam a censura ab homine lata. Huius tamen censurae absolutio in foro externo non suffragabitur.

At hisce amplissimis facultatibus ne utantur nisi normis exceptionibusque servatis, quae sequuntur:

1. Ne absolvant, nisi in adiunctis atque ad praescriptum can. 2254 Codicis iuris canonici, eos, qui irretiti sint aliqua censura vel Romano Pontifici personaliter vel specialissimo modo Apostolicae Sedi reservata. Ne absolvant pariter, nisi in adiunctis can. 900, illos, qui in casum inciderint Sanctae Sedi reservatum ad normam decreti Sacrae Paenitentiariae Apostolicae, d. XVI mensis Novembris, a. MDCCCXXXVIII (cfr. Acta Apost. Sedis, vol. XX, pag. 398); vi cuius decreti tamen, post etiam obtentam absolutionem, obligatio adhuc viget ad Sacram Paenitentiarium recurrendi eiusque mandatis obtemperandi.

2. Similiter ne obsolvant, nisi ad praescriptum can. 2254, praelatos cleri saecularis ordinaria iurisdictione in foro externo praeditos, superioresque maiores Religionis exemptae, qui in excommunicationem speciali modo Sanctae Sedi reservatam publice inciderint.

3. Haereticos vel schismaticos, qui fuerint publice dogmatizantes, ne absolvant, nisi ii, abiuratis saltem coram ipso confessario haeresi vel schismate, scandalum, ut par est, iam reparaverint, aut promiserint sese, ut par est, efficaciter reparaturos.

4. Pariter ne absolvant eos, qui sectis vetitis, massonicis aliisve id genus nomen dederint, etiamsi occulti sint, nisi, abiurata saltem coram ipso confessario secta, scandalum reparaverint et a quavis activa cooperatione vel favore suae cuiusque sectae praestando cessaverint; nisi ecclesiasticos et religiosos, quos sectae adscriptos noverint, ad can. 2336 § 2, denunciaverint; nisi libros, manu scripta et signa, quae eadem sectam respiciant, quotiescumque adhuc retinent, absolventi tradiderint, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda, aut saltem — idque iustis gravibusque de causis — per se ipsi destruxerint; sin minus, ipsimet sincero animo spoponderint se memoratas conditiones esse, quamprimum potuerint, adimpleturos; impositis, praeterea, pro modo culparum, gravi paenitentia salutari et frequenti sacramentali confessione.

5. Qui bona vel iura ecclesiastica sine venia acquisiverint, ne absolvantur nisi aut iis restitutis, aut compositione quam primum ab Ordinario vel ab Apostolica Sede postulata, aut saltem promissione sincere facta eandem compositionem postulandi; nisi de locis agatur, in quibus a Sede Apostolica aliter iam provisum fuerit.

6. Possint iidem confessarii omnia et singula vota privata, etiam Sedi Apostolicae reservata, iurata quoque, commutare in alia pia opera, ex iusta causa. Votum autem castitatis perfectae et perpetuae, quamvis ab origine publice emissum sit in professione religiosa tam simplici quam sollemni, subinde tamen, aliis huius professionis votis dispensatis, firmum atque integrum manserit, similiter possint, gravi de causa, in alia pia opera commutare. Nullatenus tamen ab eodem illos dispensent, qui vi Ordinis sacri ad legem caelibatus tenentur, etiamsi ad statum laicalem redacti sint. A commutandis vero votis cum praeiudicio tertii, se abstineant, nisi is, cuius interest, libenter expresseque consenserit. Votum denique non peccandi, aliave paenalia vota ne commutent, nisi in opus, quod, non minus quam votum ipsum, a peccato refrenet atque arceat.

7. Dispensare possint, in foro conscientiae et sacramentali tantum, a quavis irregularitate ex delicto prorsus occulto; item ab irregularitate, de qua in can. 985, 4°; sed ad hoc unice, ut paenitens Ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat.

8. Dispensare item possint, pro foro conscientiae et sacramentali tantum, ab occulto impedimento consanguinitatis in tertio vel secundo gradu (sexto vel quarto iuxta computationem Orientalium) collateralis, etiam attingente primum (quartum vel terti-

um Orientalium), quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium convalidandum, non ad contrahendum.

9. Sive autem de matrimonio contracto agatur sive de contrahendo, dispensare possint ab occulto criminis impedimento, neutro tamen machinante; iniuncta, in primo casu, privata renovatione consensus, secundum can. 1135; imposita, in utroque, salutari, gravi diuturnaque paenitentia.

10. Ad visitationes quod attinet quatuor ecclesiarum, confessarii, pro singulis qui, iusta de causa, eas praescripta ratione perficere nequeant, facultatem habent cum concedendi dispensationem a visitatione alicuius ecclesiae, eam commutando — si feri potest — in visitationem alius ecclesiae, tum etiam visitationum numerum contrahendi. Singulis autem, qui, morbo aliove legitimo impedimento detenti, memoratas ecclesias invisere nequeant, praescriptas visitationes in alia pia opera, quae ab ipsis impleri possint, commutent. Confessarii tamen sciant, se conscientiam suam oneratos, si inconsulto et sine iusta causa christifideles ex eiusmodi visitationibus exemerint. Quos vero recte a visitationibus dispensaverint, iis ne indulgeant, ut preces ad mentem Nostram fundendas, quae a visitatione separari quidem possunt, praetermittant; in aegrotantium tantum commodum liceat eas etiam imminuere.

11. Ab obligatione praescriptae confessionis, quam ad adimplendam nec invalida nec annua ex praecepto confessio sufficit, ullum ne exsolvant, ne eum quidem qui materiam necessariam non habeat.

12. Ad S. Communionem quod attinet, nefas esto eiusmodi praescriptum in alia pia opera commutare, nisi de aegrotis agatur qui ab ea suscipienda prorsus impediuntur. Volumus autem, Iubilaei causa, eam sufficere, quae per modum viatici ministratur; minime vero eam, quae in Paschate peragenda praecipitur.

13. Confessarii sciant posse se descriptis facultatibus uti cum omnibus fidelibus Ecclesiae tam Occidentalis quam Orientalis, qui ad confitendum apud ipsos accedant ea mente et voluntate, sincera quidem et firma, ut Iubilaei veniam lucrentur.

Facultatibus tamen absolvendi a peccatis et ab ecclesiasticis censuris ac dispensandi ab irregularitate cum eodem paenitente uti nequeant nisi semel tantum, cum ipse Iubilaei veniam primum lucretur; itemque tum solummodo, cum paenitens ab alio confessario, a die octava Paschatis huius anni, a peccatis et a censuris absolutus iam non fuerit, vel ab irregularitate dispensatus.

Ceteras vero facultates — eam etiam visitationes contrahendi aut commutandi ad datam normam sub n. 10 — in favorem etiam eiusdem paenitentis semper exercere poterunt.

Ceterum, si qui post inchoata, huius Iubilaei adipiscendi animo, praescripta opera, praefinitum visitationum numerum morbo impediti complere nequiverint, Nos piaae promptaeque illorum voluntati benigne favere cupientes, eosdem rite confessos ac sacra Communione refectos, memoratae indulgentiae participes fieri volumus, non secus ac si omnia imperata opera explevissent.

Te pravice in pooblastila naj spovedniki pravočasno in natančno proučijo, da se jih bodo znali prav posluževati, ako bo treba.

36.

Evharistični shod za lavantinsko škofijo v Mariboru

v dneih 7. in 8. septembra 1934.¹

Dragi verniki!

Ko se je v minulem letu razglasila jubilejna proslava 1900 letnice smrti Gospodove, ustanovitve presv. Evharistije in vseh onih čudovitih dogodkov, s katerimi je završil Gospod odrešenje človeštva, so se povabili lavantinski verniki, da v svetem letu iz hvaležnosti do Zveličarja človeškega rodu znova obnovijo sebe in svoje družine v Kristusu.

¹ Naj se prečita iz prižnice prvo nedeljo po prejemu Oglasnika.

V ta namen so se poleg običajnih pobožnosti priporočili zlasti skrbno pripravljene pokrajinski in dekanjski evharistični shodi. Odziv je bil nad vse pričakovane razveseljiv.

Prav tedaj se je objavila tudi vest, da se namerava v letu 1934 ali v letu 1935 prirediti v Mariboru veliki evharistični shod za vso lavantinsko škofijo, ki naj dostojno zaključi vrsto veličastnih dekanjskih in pokrajinskih evh. shodov v škofiji (Oglasnik 1933, V).

V letošnjem postnem pastirskem listu sem napovedal, da se bo vršil nameravani škofijski evharistični shod že v tekočem letu in Vas povabil h kongresu (Oglasnik 1934, II.).

Med tem je sv. Oče z apostolsko konstitucijo »Quod superiore« z dne 2. aprila 1934 razširil sv. leto, ki se je proslavilo v Rimu leta 1933—1934, na ves katoliški svet ter ga z vsemi obilnimi odpustki podaljšal za čas od Bele nedelje 1934 do Bele nedelje 1935. Obenem poteče letos 80 let, odkar je bila slovesno razglašena verska resnica o brezmadežnem Spočetju preblazene Marije. Tem bolj me zato veseli, da je padla odločitev za škofijski evharistični shod v Mariboru na leto 1934, ker je vsled tega dana vernikom tem ugodnejša prilika, da božjemu Odrešeniku dajo zadoščenje za žalitve nehvaležnega sveta in se v presv. Evharistiji združijo s svojim Zveličarjem, ki vabi: »Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil. Vzemite moj jarem nase in učite se od mene, ker sem krotak in srca ponižen, in naši boste mir svojim dušam. Zakaj moj jarem je sladak in moje breme je lahko« (Mat 11, 28.—30.).

Za potrebne predpriprave se je že koncem lanskega leta sestavil širši pripravljalni odbor, ki je po daljših posvetih priporočal, da se naj obhaja napovedani lavantinski škofijski evharistični shod na praznik Marijinega rojstva, dne 8. septembra t. l. in ne, kakor je bilo prvotno napovedano, na Veliko Gospojnico, dne 15. avgusta, ker so ta dan v Mariboru druge prireditve svetnega značaja.

Praznik Marijinega rojstva naj bo torej določen za lavantinsko evharistično proslavo v Mariboru. Ta dan naj bo odslej v spominu vseh župnijskih odborov Katoliške akcije in vseh cerkvenih organizacij, da se širom lavantinske škofije začne z delom za častno udeležbo in čim veličastnejši potek škofijskega evharističnega shoda.

Za 8. septembra 1934 že danes vabim drage Lavantince v Maribor. Naj ne bo župnije, ki bi ne bila zastopana po svojem odposlanstvu na evharističnem kongresu v Mariboru. Nadejam se obilnega odziva od naše zveste mladine zlasti od dijaštva; posebej vabim katoliško razumništvo kakor tudi vse druge sloje in stanove; pridite, da ponesemo v veličastni procesiji evharističnega Kralja skozi mariborske ulice, da javno izpovemo svojo vero v Kristusa, v katerem je rešitev iz težkih preizkušenj, pa tudi naša sreča.

Častite duhovne sobrate, Katoliško akcijo, cerkvene organizacije, katoliška društva pa prosim, da kakor vedno tudi tokrat sodelujejo pri pripravah za evharistično slavlje v Mariboru, da bo verska manifestacija čim popolnejša in plodovi tem obilnejši in trajnejši.

Podrobni program ter natančnejša navodila se bodo pravočasno sporočila. Za danes lahko samo to sporočam, da se bo poskušala poskrbeti polovična vožnja na železnici, in zagotovila udeležencem cenejša prehrana in cenejša prenočišča.

V prepričanju, da brez božjega blagoslova ne uspeva nobeno človeško delo, prosim duhovne sobrate in vse vernike, da molijo za uspeh in zveličaven potek nameravanega evharističnega kongresa. Posebej naročam čč. gg. duhovnikom, da vložijo vsako nedeljo, kadar dopuščajo rubrike, pri sv. maši: Commemora-

tionem de SS. Sacramento za srečen potek evharističnega kongresa, pa naj bo Najsvetejše izpostavljeno ali ne. Poleg tega naj se moli pri popoldanski službi božji in kadarkoli se opravljajo skupne »večernice« z verniki za zveličaven potek evharističnega kongresa: »Oče naš, Zdrava Marija in Čast bodi«.

Moja vroča želja je, da bodi letošnje leto za vso škofijo leto verske obnove po presv. Evharistiji, katere češčenje je v škofiji obrodilo že toliko lepih sadov.

Naj se v tem letu očitno, pred vsemi ljudmi, pokaže, da znamo ceniti predragoceni dar božji, Zakrament presv. Rešnjega Telesa, v katerem prebiva Bog med nami in nam je v sveti maši vsakdanja daritev, v svetem obhajilu pa naša dušna hrana.

Hvaljen in češčen bodi najsvetejši Zakrament: zdaj in vekomaj!

Dano v Mariboru, na god Matere dobrega sveta 26. aprila 1934.

† Ivan Jožef,

škof in apostolski administrator.

Program (v glavnih obrisih):

Kongres se vrši 7. in 8. septembra 1934.

Kot priprava na kongres naj se vrše po vseh župnijah v dneh 5., 6. in 7. septembra tri-dnevnice.

V Mariboru naj se vrše te tri dni v vseh župnijskih cerkvah in pri oo. kapucinih primerne pridige.

V petek 7. septembra zborovanja za dijake, izobraženstvo in za stanove (fante, može, žene in dekleta); zvečer v Unionski dvorani predvajanje oratorija »Mesija«, o polnoči v župnijskih cerkvah polnočnice. Cerkve ostanejo vso noč odprte.

Na praznik 8. septembra:

Od 4. ure naprej sv. maše in obhajanje.

Ob 9. začetek slovesne službe božje; množice gredo takoj po prihodu na Glavni trg in se postavijo na prostor, ki se jim odkaže. Ob 9. pride na Glavni trg Prezvizišeni v spremstvu duhovščine. Tam bo imel pridigo in sv. mašo. Po sv. maši bo po mestu teoforična procesija, nato pri stolnici (oltar pri križevi kapeli) posvetitev vseh presvetemu Srcu Jezusovemu. Popoldan ob 2. bodo v pokopališki kapeli litanije, nato poklonitev vseh zastav na Slomšekovem grobu. Ob 4. uri v Unionski dvorani ponovitev oratorija »Mesija«.

37.

Commissio Pontificia de re biblica:

Decretum de opere R. D. Friderici Schmidtke, cui titulus: »Die Einwanderung Israels in Kanaan«.¹

Cum quaesitum sit ab hac Pontificia Commissione de Re Biblica quid sentiendum de opere cui titulus Die Einwanderung Israels in Kanaan, Vratislaviae anno 1933 a R. D. Friderico Schmidtke edito, ipsa respondendum decrevit:

R. D. Fridericus Schmidtke, Professor extraordinarius Veteris Testamenti in Facultate Theologica Universitatis Vratislaviensis, in volumine de quo supra:

de Pentateucho disserens, placita criticae rationalisticae sequitur, neglecto plane decreto Pontificiae Commissionis Biblicae d. d. 27 iunii 1906;

insuper, in historia Veteris Testamenti, nulla ratione habita decreti eiusdem Pontificiae Commissionis Biblicae d. d. 23 iunii 1905, genus quoddam litterarium adstruit traditionum popularium falsa veris admixta referentium; contra perspicua Sacrorum Librorum testimonia asserit, inter alia, narrationes de Patriarchis, saltem magna ex parte, historiam non hominum singularium sed tribuum exhibere; Iacob non esse filium Isaac sed repraesentare tribum quamdam aramai-

¹ AAS, 1934, št. 3, str. 130.

cam; nec totam israeliticam gentem, sed partem tantum, maxime tribum Ioseph, Aegyptum ingressam esse;

item, miracula plura Veteris Testamenti, vim textui sacro inferens, ut facta mere naturalia explicat.

Auctor proinde dogma inspirationis et inerrantiae biblicae, implicite saltem, negat; normas hermeneuticae catholicae penitus negligit; doctrinae catholicae Litteris Encyclicis »Providentissimus Deus« Leonis XIII et »Spiritus Paraclitus« Benedicti XV clarissime propositae contradicit.

Quapropter praefatum opus omnimodam reprobationem meretur et a scholis catholicis arceri debet.

Hanc autem occasionem nacta, eadem Pontificia Commissio interpretes catholicos commonefacit ut, reverentia qua par est, pareant Constitutioni dogmaticae Concilii Vaticani, Decretum sacrosanctae Tridentinae Synodi renovanti, qua solemniter sancitum est, »ut in rebus fidei et morum, ad aedificationem doctrinae christianae pertinentium, is pro vero sensu Sacrae Scripturae habendus sit, quem tenuit ac tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione Scripturarum Sanctarum; atque ideo nemini licere contra hunc sensum, aut etiam contra unanimem consensum Patrum, ipsam Scripturam Sacram interpretari«.

Praeterea in mentem omnium christifidelium revocat quae de decretorum Pontificiae Commissionis Biblicae auctoritate Pius X s. m., Motu proprio »Praestantia Scripturae Sacrae«, d. d. 18 Novembris 1907, edixit: »universos obstringi officio sententiis Pontificalis Consilii de Re Biblica, sive quae adhuc sunt emisae, sive quae posthac edentur, perinde ac decretis Sacrarum Congregationum pertinentibus ad doctrinam probatisque a Pontifice, se subiciendi; nec posse notam tum detrectatae obedientiae, tum temeritatis devitare aut culpa propterea vacare gravi, quotquot verbis scriptisve sententias has tales impugnent idque praeter scandalum, quo offendant, ceteraque, quibus in causa esse coram Deo possint, aliis ut plurimum, temere in his errateque pronuntiatis«.

Die autem 27 Februarii 1934, in audientia infrascripto Rmo Consultori ab Actis benigne concessa, Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XI praedictum responsum necnon monitum rata habuit et publici iuris fieri mandavit.

Ioannes Baptista Frey, C. S. Sp., Consultor ab Actis.

38.

Suprema S. Congregatio S. Officii:

Decretum, quo damnatur liber Friderici Schmidtke, cui titulus »Die Einwanderung Israels in Kanaan«.¹

Feria IV, die 7 Martii 1934.

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Friedrich Schmidtke, Die Einwanderung Israels in Kanaan. Breslau, 1933.

Et sequenti Feria V, die 8 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI in solita audientia R. P. D. Adessori Sancti Officii

¹ AAS, 1934, št. 5, str. 180.

impertita, relata Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 9 Martii 1934.

I. Venturi, Supremae S. Congr. S. Officii Notarius

39.

Sacra Poenitentiaria Apostolica

(Officium de Indulgentiis.)

Invocatio ad S. Crucem indulgentiis augetur.¹

Decretum.

Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI, in audientia infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 16 mensis Martii currentis anni concessa, benigne elargiri dignatus est Indulgentiam partialem quingentorum dierum, a christifidelibus lucranda quoties invocationem »O Crux, ave, spes unica« saltem corde contrito ac pia mente recitaverint, et plenariam suetis conditionibus semel in mense acquirendam, si quotidie per integrum mensem eandem recitationem peregerint. Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Paenitentiariae, die 20 Martii 1934.

L. Card. Lauri, Paenitentiarius Maior.

L. ✱ S.

I. Teodori, Secretarius.

40.

Duhovne vaje za duhovnike v letu 1934.

V tekočem letu 1934 se vrši samo en tečaj skupnih duhovnih vaj za lavantinske duhovnike, in sicer v dneh od 6. do 10. avgusta t. l. v prostorih kn. šk. dijaškega semenišča v Mariboru, Koroščeva ulica 12. Začetek duhovnih vaj je v ponedeljek, dne 6. avgusta, ob 18. uri s sledečim sporedom: Klicanje Sv. Duha, litanije, zakramentalni blagoslov in uvodno premišljevanje. Začetek duhovnih vaj se je zato postavil na 18. uro, da čč. udeleženci še s popoldanskimi vlaki pravočasno prispejo k otvoritvi duhovnih vaj. Zaključek duhovnih vaj je določen na petek, dne 10. avgusta ob zgodnji jutranji uri, tako da bodo udeleženci tekom popoldanskih ur že zopet vsak na svojem domu. Zaključile se bodo duhovne vaje v petek: s sklepnim premišljevanjem, s sv. mašo, skupnim sv. obhajilom, papeževim blagoslovom in z zahvalno pesmijo.

Za voditelja duh. vaj je naprošen lavantinskim duhovnikom dobro znani duhovni sobrat, ki je tudi leta 1927 vodil duhovne vaje za lavantinske duhovnike.

Statistika duhovnih vaj minulega leta kaže, da se je izmed 139 sobratov, ki so opravili lani svoje duhovne vaje, poslužilo le 75 sobratov skupnih duhovnih vaj, dasi so se vršile v dve skupini a h. Ostalih 64 sobratov je opravilo duhovne vaje deloma v ljubljanskem Domu duhovnih vaj deloma v raznih redovnih hišah.

Ker se zadnja leta skoraj polovica duhovnikov - eksercitantov ne poslužuje skupnih škofijskih duhovnih vaj za duhovnike, se je določil letos samo en skupen tečaj. Pričakuje se, da bo udeležba na teh duhovnih vajah prav obilna!

² AAS, 1934, št. 6, str. 244.

Želji po prireditvi duhovnih vaj v Rogaški Slatini se radi razširjenja sezijske dobe na ves mesec september ne more ugoditi. V septembru namreč v zdravilišču radi posezijske dobe še ni zaželjene tišine, ki jo zahtevajo duhovne vaje; mesec oktober je pa za duhovne vaje neprikladen.

Ko se razglša tečaj za skupne duhovne vaje za duhovnike, se čč. gg. sobratje opozarjajo, da sv. Oče v okrožnici »Quod superiore«, s katero razširja sveto leto za dobo od Bele nedelje 1934 do Bele nedelje 1935 na ves katoliški svet, izrecno priporoča d u h o v n e v a j e kot preiskušeno sredstvo za čim popolnejše izčiščenje duše in tem obilnejšo udeležitev svetoletnih odpustkov (AAS, 1934, št. 4).

Iz istega razloga, pa tudi radi škofijskega evharističnega kongresa, ki se bo letos obhajal v Mariboru, se vabi lavantinska duhovščina, naj pripravi ob duhovnih vajah svojo dušo, da more prav obilno zajemati iz odprtih vrelcev svetoletnih odpustkov; da poživi svojo vero, svoje upanje in svojo ljubezen do presv. Evharistije, da more tem uspešneje vnemati tudi izročene vernike v ljubezni do evharističnega Jezusa.

Prijave za napovedane duhovne vaje, se naj izvršijo pravočasno in sicer po dekanijskih uradih. Bivanje pri zasebnikih ob duhovnih vajah ni v skladu z navodili kanona o duhovnih vajah. Za izjemne slučaje si naj vsak oskrbi dovoljenje kn. šk. ordinariata. Vztrajati je pa treba od začetka do oficijelnega zaključka duhovnih vaj. Za čč. gg. sobrate, ki so leta 1931 zadnjič opravili duhovne vaje, nastopi letos obveznost po kanonu 126.

Za one, ki želijo opraviti duhovne vaje v ljubljanskem Domu duhovnih vaj, bo oglasil »Glasnik presv. Srca Jezusovega« svoječasnno tečaje duhovnih vaj za duhovnike. Posebej naj bodo priporočene na tem mestu sobratom osemndnevne in petdnevne duhovne vaje ali v Ljubljani ali drugje.

V rezidenci Družbe Jezusove v Št. Andražu v Labodski dolini na Koroškem so za tekoče leto predvideni naslednji tečaji duhovnih vaj za duhovnike: 1. Osemndnevne od 20. avgusta zvečer do 29. avgusta zjutraj. 2. Tridnevne od 24. julija zvečer do 27. julija zjutraj, in od 10. septembra zvečer do 14. septembra zjutraj. Naslov: P. Minister des Jesuiten-Kollegiums St. Andrä im Lavanttal, Koroško.

V Domu duhovnih vaj Družbe Jezusove na Dunaju, v Lainzu (naslov: Exerzitienhaus S. J., Wien XIII., Lainzerstrasse 138) se vršijo duhovne vaje za duhovnike: v mescu juliju od 17. do 21. tridnevne in od 22. do 31. osemndnevne duhovne vaje, v avgustu: od 31. julija do 4. avgusta in od 6. do 10. tridnevne; od 15. do 20. petdnevne; od 27. do 31. tridnevne; v septembru: od 1. do 7. petdnevne; 11. do 14. tridnevne; od 17. do 21. tridnevne in od 24. do 28. tridnevne; v oktobru se vršita dva tridnevna tečaja duh. vaj, in sicer od 1. do 5. ter od 8. do 12. Začetek naštetih duhovnih vaj je vedno ob 19. uri prvega dne, zaključek zjutraj zadnjega dne.

41.

Razglasitev kandidatov za diakonat in presbiterat.

Diakonati ali drugi višji red prejmeta na dan 29. junija, ki je praznik sv. apostolov Petra in Pavla, naslednja dva subdiakona in gojenca V. letnika lavantinskega kn. šk. duh. semenišča: Berden Jožef iz Bogojine in Koren Ivan iz Turnišča. Presbiterat ali sv. mašniško posvečenje bodo prejeli na dan 8. julija 1934, na sedmo pobinkošno nedeljo, ki je nedelja slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, naslednji diakoni, gojenci V. in IV. letnika kn. šk. duhovniškega semenišča:

Iz V. letnika: Berden Jožef iz Bogojine, Kač Franc iz Polzele, Koren Ivan iz Turnišča, Merkač Franc iz Prevalj, Mlaker Jožef iz Spodnje Polskave, Pepelnjak Karl od Sv. Jurija ob juž. žel., Šostarec Alojzij iz Tišine.

Iz IV. letnika: Bombek Ivan od Sv. Marjete niže Ptuja, Jager Franc od Sv. Jurija ob juž. žel., Murko Franc od Sv. Bolfenka v Slov. gor., Petančič Franc iz Pišec in Ramšak Viktor iz Hrastnika.

Čč. gg. dušni pastirji naj v smislu kanona 998. razglasijo zgoraj navedene kandidate za diakonat in presbiterat na peto pobinkošno nedeljo, dne 24. junija 1934, iz prižnic vernemu ljudstvu. Ob enem naj povabijo ljudstvo, da opravlja molitve za goreče duhovnike; naj pa tudi nihče, ki ima opravilene pomisleke zoper posvetitev naštetih kandidatov za diakonat in presbiterat, tega ne prikriva.

Po naročilu lavantinske sinode iz leta 1911 naj dušni pastirji vsakokrat, ko razglasijo imena ordinandov, skupno z verniki molijo: Molitev za duhovnike, trikrat Oče naš, Zdrava Marija in čast bodi Očetu ali pa: »Za duhovnike v domovini« stran 191 »Cerkvenega molitvenika«. Na dan ordinacije, dne 8. julija t. l., naj pridodajo posamezni duhovniki v dnevni sv. maši k predpisanim oracijam še molitev »Pro omni gradu Ecclesiae«, ki je 3. med »orationes diverse«. Verniki pa naj ta dan molijo za ordinande in duhovniške poklice.

Ko se razglajajo kandidati za sv. mašniško posvečenje, se znova opozarja na sinodalna navodila za novomašniške slovesnosti. (Sinoda 1906, stran 508 nsl.) Glasom teh navodil naj se obhaja nova sv. maša z vso liturgično lepoto in slovesnostjo v cerkvi. Izvencerkvena slovesnost pa se mora brez izjeme vršiti brez godbe in omejiti samo na dan prve sv. maše ter do večera zaključiti. To velja za vse primicijske slovesnosti, ki se vršijo na ozemlju lavantinske škofije, četudi novomašniki niso gojenci lavantinskega duhovniškega semenišča. Dušni pastirji bodo z vso resnostjo svarili župljane in novomašnikove sorodnike, naj se ne ustavljajo naredbam škofijstva ter naj ob sedanjih gospodarskih bedi ne silijo novomašnikov z dolgotrajnimi izvencerkvenimi primicijskimi prireditvami, ki le pre pogosto nikakor ne služijo k časti božji.

»Non est enim regnum Dei esca et potus, sed iustitia et pax et gaudium in Spiritu Sancto.« Rom. 14, 17.

42.

Bratovščina (Apostolstvo) sv. Cirila in Metoda, Maribor.

I. Ker je dosedanjemu odboru potekla njegova poslovna doba, je lav. kn.-šk. ordinariat z odlokom z dne 13. aprila 1934, št. 200/1 potrdil nov odbor BCM in AU za poslovno dobo 1934—1937; ta odbor je takole sestavljen: dr. Jožef Mirt, predsednik; dr. Franc Cukala, podpredsednik; Anton Karo, tajnik; prof. Jan Šedivy, blagajnik; dr. Jakob Aleksič, knjižničar; odborniki: dr. P. Stanko Aljančič, OFM; dr. Franc Kovarčič, dr. Alojzij Ostrc. Delegata za osrednji odbor: dr. Jožef Mirt in prof. Jan Šedivy, namestnik dr. Jakob Aleksič.

II. Izkaz zbirk in izdatkov za l. 1932 in 1933 (izpisano do 15. maja 1934).

Sv. Ana v Slov. gor. Din 75, Sv. Andraž v Hal. 50, Sv. Andraž v Slov. gor. 70, Sv. Anton na Poh. 16, Sv. Anton v Slov. gor. 68.50, Apače 83, Artiče 10, — Sv. Barbara v Hal. 103, Sv. Barbara v Slov. gor. 130, Beltinci 87.25, Sv. Benedikt v Slov. gor. 90, Bočina 180, Božojina 86, Sv. Bolfenk na Kogu 40, Sv. Bolfenk v Slov. gor. 43, Braslovče 233, Brežice 130, Buče 125. — Celje, dekanija 770, Cezanjevci 160. — Črešnjevce 96.50, Črna 61. — Št. Daniel nad Prevaljami 50, Dobova 140, Dol pri Hrastniku 139.25, Sv. Florijan v Doliču 67.75, Dramlje 86, Sv. Duh na Ostrem vrhu 56, Sv. Ema 15.25. — Fram 616, Sv. Ksaverij 163.25. — Galicija 50, Gomilsko 50, Gornji Grad 93, Gornja Sv. Kungota 10, Gornja Polskava 25, Gornja Ponikva 85, Gornja Radgona 920, Gornji Petrovci 54, Guštanj 20. — Hoče, dekanija 535, Hajdina 152. — Št. Ilj pri Velenju 508, Sv. Ilj v Slov. gor. 1672. — Sv. Jakob v Slov. gor. 390, Št. Janž pri Vel. 160, Št. Janž pri

Dravogradu 30, Jarenina 140, Sv. Jedert nad Laškim 135, Sv. Jurij ob juž. žel. 826, Sv. Jurij ob Pes. 125, Sv. Jurij ob ššavnici 251, Sv. Jurij pod Tab. 297, Sv. Jurij v Prekmurju 10, Sv. Jurij v Slov. gor. 125. — Kalobje 30, Kapela pri Radencih 230, Kapla 30, Koprivnica 81.50, Kotlje 100, Kozje 40, Kozje, dekanija 196.75, Sv. Križ na Slatini 491.25, Sv. Križ pri Ljutomeru 516.50, Sv. Križ pri Mariboru 65.75, Sv. Kunigunda na Poh. 52. — Laporje 178, Laško 160, Sv. Lenart nad Laškim 170, Sv. Lenart pri Veliki Nedelji 40, Sv. Lenart v Slov. gor. 354, Limbuš 40, Ljubno 299.50, Ljutomer 360, Loka 50, Sv. Lovrenc na Drav. polju 120, Sv. Lovrenc na Poh. 140, Luče 55. — Majšperk 56.50, Makole 54.50, Mala Nedelja 72, Marenberg 238, Maribor, stolna župnija 1001.50, Maribor, Sv. Marija 369.75, Maribor, Sv. Magdalena 200, Marija Reka 54, Marija Snežna 25, Sv. Marjeta niže Ptuja 33, Sv. Marjeta ob Pesnici 48, Sv. Marjeta v Rim. Toplic. 340, Sv. Marko niže Ptuja 150, Markovci, Prekmurje 293, Sv. Martin ob Paki 588.25, Sv. Martin na Poh. 73.50, Sv. Martin pri Slovenjgradcu 27.25, Sv. Martin pri Šaleku 497, Sv. Martin pri Vurbergu 397, Martjanci 225, Mežica 90, Sv. Mihael nad Mozirjem 624, Sv. Miklavž nad Laškim 427.25, Sv. Miklavž pri Ormožu 70, Sv. Miklavž pri Slovenjgradcu 118.50, Mozirje 208.25, Muta 85. — Nazarje 646, Negova 36, Novaštifta 66.25. — Ormož 218. — Pameče 40, Sv. Pavel pri Preboldu 120, Pečarovci 9.50, Sv. Peter na Kr. g. 30, Sv. Peter pod Sv. gorami 10.50, Ptuj, proštija 164, Ptuj, Sv. Peter in Pavel 180, Pišce 259, Planina 70, Podčetrtek 10, Podgorje 40, Podsreda 90, Polensak 321, Poljčane 170, Ponikva ob juž. žel. 320.50, Prevalje 202, Prevorje 25, Sv. Primož na Poh. 113. — Rajhenburg 80, Razbor 53.25, Rečica ob Savinji 450, Remšnik 20, Ribnica na Poh. 59.25, Rogatec 188, Sv. Rok ob Sotli 15, Sv. Rupert v Slov. gor. 50, Ruše 200. — Staritrč, dekanija 319.50, Sele 62, Sevnica ob Savi 249, Sladkagora 50, Slivnica pri Celju 20, Slovenjgradec 180, Slov. Bistrica 395.25, Solčava 194, Spodnja Sv. Kungota 53, Spodnja Polskava 24, Središče 162, Sromlje 40, Staritrč pri Slovenjgradcu 30, Stoprce 20, Strojna 20, Studenice 95, Svečina 85, Svetinje 55. — Škale 101.50, Šmarje pri Jelšah 218, Sv. Štefan pri Žusmu 50.75. — Sv. Tomaž pri Ormožu 454, Trbonje 66.25, Trbovlje 100, Sv. Trojica v Hal. 9.75, Sv. Trojica v Slov. gor. 95, Turnišče 975. — Sv. Urban pri Ptuj 49. — Velika Nedelja 188, Veliki Dolenci 106.50, Sv. Venčesl. 35, Veržej 42.25, Sv. Vid na Planini 30, Sv. Vid nad Valdekom 30, Sv. Vid pri Grobelnem 10, Sv. Vid pri Ptuj 60, Videm 167, Vransko 160, Vuhred 25, Vurberg 293, Vuzenica 40. — Zabukovje 284, Zagorje 30, Zavodnje 36, Zavrče 47.50, Zdole 120, Zibika 140. — Žiče 109, Žužem 30. — Šolske sestre Maribor 89.50, Šolske sestre Celje 250, Darovi 530, obresti 303.10, Apostolatus Unitatis, članarina 856. — Vsota vseh prejemkov: **Din 33.311.35.**

Izdatki: Diaspora Din 12.500, KB 9500, Vzhodno bogoslovje 4000, Knjižnica 1547.50, Revije 300, Notranji apostolat 232, Tiskovine, pisarna 916.85. — Vsota vseh izdatkov: **Din 28.996.35.**

Pripomba. Ako v tem izkazu kak znesek manjka, naj prizadeti župnijski urad takoj semkaj naznani, da se pomota v prihodnji številki Oglasnika popravi!

Kakor je iz tega izkaza razvidno, je število prejemkov v primeri z letom 1931 padlo (glej Oglasnik 1932, IX, str. 67), kar je z ozirom na gospodarsko krizo razumljivo. Vendar pa ne smemo trpeti, da bi se darovi in članarina za BCM še naprej manjšali; potrebe BCM so namreč čedalje večje in je naša dolžnost, da čuvamo in pospešujemo veliko Slomškovo ustanovo! Gg. župniki naj tudi skrbijo, da se bo vsako leto na Ciril-Metodovo nedeljo vršilo v cerkvi darovanje za potrebe BCM, kakor je zaukazano v direktoriju.

Kdor želi sprejemnih podobic BCM, vencev, položnic in drugih tiskovin, naj se obrne na Bratovščino sv. Cirila in Metoda, Maribor, Slomškov trg 18.

43.

Razširjanje krivoverskih spisov.

V zadnjem času se vernikom ponujajo zlasti krivoverski spisi »Raziskovalcev svetega pisma« in »Adventistov«. Ponekod se širijo tudi pisma praznoverne vsebine, kakor »Veriga Matere božje iz Lurda«, v katerih se naroča, naj pismo vsak prepiše in vedno odda drugemu, ker sicer ne bo imel sreče. — Katoličani takšnih spisov ne smejo niti kupovati niti shranjevati in takših pisem ne smejo razširjevati. Katoliške knjige verske vsebine se spoznajo po tem, da je v njih natisnjeno dovoljenje cerkvene oblasti.

Gospodje dušni pastirji naj na to opozorijo vernike, če potrebno, tudi iz prižnice.

44.

Uradne vloge.

Dekanijski in župnijski uradi se opozarjajo na določbo v sinodalni knjigi leta 1911, str. 830, odst. 3, ki se glasi: *Causae diversae, uti res matrimoniales, scholasticas, fundationes aut rationes ecclesiasticas respicientes, separatis libellis proponantur, quia ad diversos pertinent relatores et in diversis asservari debent fasciculis. Cumulatio plurium causarum in uno libello non permittitur.* — Etiam officia decanalia libellos singulorum officiorum parochialium princ. episc. Ordinariatui ne umquam substernat cumulatim sub uno numero, verumtamen quemlibet libellum transmittant propriis litteris comitatorum. Excipiuntur rationes ecclesiasticae et parochialium institutorum pauperum nec non copiae matricularum.

45.

Obveščanje sodišč o umrlih.

Po predpisu imajo župnijski uradi mesečno pristojnemu sreskemu (okr.) sodišču pošiljati sezame o umrlih župljanih.¹

Na prošnjo ministrstva financ opozarja ministrstvo pravosodja v Beogradu potom kr. banske uprave vse matične urade na ta predpis, naračujoč jim, naj točno vršijo to svojo dolžnost, da z zamudami ne povzročajo nereda in gmotne škode.

O tem se v svrhu ravnanja obveščajo vsi župnijski uradi lavantinske škofije.

46.

Prekoračenje državne meje na nedopustnih mestih.

Kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani je z dopisom od dne 30. aprila 1934 II. No. 11.128/1 poslala semkaj naslednji razglas:

»Vedno česče se dogajajo vsega obžalovanja vredni primeri, da je ob nameravanem prekoračenju državne granice po necarinskih potih in na nedopustnih mestih kdo ustreljen od straž granične trupe, ker se ni pokoraval glasnemu pozivu straže. Državna granica mora iz razumljivih razlogov biti ter je tudi strogo zastražena, da je neopažen prehod skoro nemogoč. Straže pogranične trupe so po predpisih primorane streljati za onim, ki se ponovnemu pozivu »Stoj« ne pokorava. Večinoma so tihotapci, ki mnogokrat le zaradi malega dobička, izrabljajoč temo in zastrti ali težko pristopni teren, ali posamič, ali v skupinah, na tako drzen način tvegajo življenje. Mnogo je pa med ustreljenimi žrtvami tihotapske strasti in usodne lahkomiselnosti rodbinskih očetov in celo takih, ki jim sicer ni sile za preživljanje. Nesrečne skušnje pa, kakor je videti, še niso izučile obmejnega prebivalstva.

Svari se tedaj, in obmejno prebivalstvo naj se tudi samo med seboj svari in poučuje, da naj se ne skuša prekoračevati državne meje po necarinskih potih in na nedopustnih mestih. Kdor pa bi le bil zaloten, naj se pokorava pozivu straže ter naj se na klic: »stoj« takoj ustavi, ker si s tem zavaruje svoje življenje. Red na državni meji pa zahteva tudi naš ugled in narodni ponos poleg naših bitnih državnih interesov.»

O tem se vsi župnijski uradi in dušni pastirji, zlasti še oni v obmejnih krajih lavantinske škofije, obveščajo z naročilom, da na primeren način na to opozorijo ljudstvo.

¹ Šematizem lavant. knezoškofije za leto 1934, str 207.

47.

Dekliški penzijonat pri šolskih sestrah v Mariboru.

V zavodu šolskih sester v Mariboru se sprejemajo gojenke, ki obiskujejo učiteljske, meščanske, osnovno ali gospodinjstvo šole v samostanu. Tudi dijakinje, ki posečajo državno gimnazijo, trgovsko akademijo ali kak trgovski tečaj, dobivajo tam stanovanje in vso oskrbo. Plačilo po dogovoru. Gojenkam se nudi pomoč pri učenju.

Po podrobnejše informacije naj se piše na naslov: Šolske sestre, Maribor, Strossmayerjeva ul. 15.

Gg. dušni pastirji se vabijo, da starše pravočasno opozorijo na ta važen oglas; vsaj je ženski dijaški mladini pri šolskih sestrah zagotovljena najboljša vsestranska vzgoja na verski podlagi!

48.

Objave.

a) **Seelsorge-Institut, Wien, I., Stephansplatz 3** priredi v dneh od 6. do 10. avgusta t. l. v Hubertendorf-u na Nižjeavstrijskem teden za dušno pastirstvo na deželi: Zweite Dorfseelsorgerwoche: Landjugend und Seelsorge. Program je obširen in izbran; kdor se zanima zanj, naj se obrne na zgornji naslov, da mu ga dološlje!

b) **Udruženje vojnih invalidov, oblastni odbor v Ljubljani**, priredi v tem letu loterijo na konjske dirke; prodajale se bodo srečke po Din 10.—, čisti dobiček bo šel v prid vojnim žrtvam. Na prošnjo omenjenega društva se nakup srečk priporoča.

49.

Slovstvo.

Dr. France Stele, Cerkevno slikarstvo, Mohorjeva knjižnica, 66. zv. Založila Družba sv. Mohorja 1934. Broš. za ude 21 Din, za neude 28 Din; vez. za ude 30 Din, za neude 40 Din. Zelo smo pogrešali priročne knjižice v domačem jeziku, iz katere bi se mogel bogoslovec, kakor tudi praktičen dušni pastir poučiti o nalogah in načelih cerkvenega slikarstva. To vrzel je izpolnil spomeniški konservator dr. Stele s svojimi poljudno pisanimi članki v lanski Mladiki, ki jih je sedaj Mohorjeva družba izdala v lični knjigi. Načelne važnosti je posebno zadnje poglavje, ki govori o idealu sodobnega cerkvenega slikarstva. Vsak duhovnik, ki mora skrbeti za lepoto hiše božje, bo v knjigi našel vse polno mišljajev, kako ravnati, da bo slikarski okras cerkve v skladu s cerkvenimi predpisi in z umetnostnimi zakoni. Knjiga bo brez dvoma pripomogla, da bodo iz naših cerkva izginili počasi umetniško manj vredni rokodelski izdelki polpretekle dobe in da jih bodo nadomestile cerkvene umetnine domačih umetnikov. — Tekst spremljajo in pojasnjujejo srečno izbrane in povečini dobro reproducirane slike. Vsem gospodom duhovnikom knjižico toplo priporočamo.

Die lebendige Pfarrgemeinde. Založil Wiener-Seelsorge-Institut, Wien I., Stephansplatz 3, 1934. — V knjigi so razprave tretjega zborovanja dušnih pastirjev na Dunaju v dneh od 26. do 29. decembra 1933. Razprave so praktične in bi mogle služiti dušnim pastirjem tudi pri nas.

Briefe katholischer Aktion. Pod tem naslovom je začelo založništvo Styria, Graz, Schönaugasse 64 izdajati zvezke po 16 strani, v katerih razpravlja o so-

dobnih vprašanjih in problemih; izhajali bodo vsakega 1. in 15. v mesecu. Cena posameznemu zvezku 30 grošev. Do sedaj so izšli 3 zvezki: 1. Naša naloga v sedanjosti. 2. Pustite rasti do žetve. 3. Nova mladina. — Tolle, lege!

Dr. C. Gröber, Die Mutter, Wege, Kraftquellen und Ziele christlicher Mutterschaft. Herder, Wien. Wollzeile 33, in Freiburg im Breisgau. Kart. 2 Mk, vezano 4 Mk. — Res imenitna knjiga sedanjega friburskega nadškofa Gröberja! Naj bi prišla v roke našim nevestam, materam, vzgojiteljem, naj bi jo čitale naše družine!

Presveto Srce Jezusovo, kratka berila za mesec junij. Glasnikova knjižnica, zvezek 5. Spisal Martin Jurhar, mestni župnik v Brežicah. 2. izdaja. Ljubljana, Zrinjskega cesta 9. Tudi 2. izdaja te lepe knjižice se toplo priporoča!

50.

Osebna naznanila.

Imenovanja: Sv. oče Pij XI. je z apostolskim pismom od 7. aprila 1934 imenoval preč. g. dr. Franca Cukala, ravnatelja kn.-šk. Duh. semenišča in kanonika lav. stolnega kapitlja v Mariboru, za dekana istega kapitlja. Slovesno umeščenje se je vršilo dne 28. aprila 1934 v stolni cerkvi v Mariboru. — Za naddekana v Prekmurju je imenovan stolni kanonik p. n. g. dr. Jožef Mirt (7. maja 1934).

Umeščena sta bila čč. gg. Franc Letonja, župnik pri Sv. Antonu na Pohorju, kot župnik pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. (30. apr. 1934) in Ivan Granfola, kaplan v Celju, kot župnik v Negovi (1. maja 1934).

Postavljeni so bili čč. gg.: Ivan Dolinar, provizor pri Sv. Primožu na Pohorju, za soprovizorja pri Sv. Antonu na Pohorju (1. maja 1934), Janez Messner, dekan in župnik v Marenbergu, za soprovizorja v Vuhredu (8. maja 1934) in Anton Zupanič, kaplan v Sv. Juriju ob juž. žel., za provizorja pri Sv. Juriju ob Pesnici (15. maja 1934).

Prestavljeni so bili čč. gg.: Štefan Bakana, ekspozit v Hotizi, za kaplana (I.) v Doljno Lendavo (1. maja 1934); Martin Kozar iz Sv. Marjete niže Ptuja v Sv. Jurij ob juž. žel. (I.); Franc Podgornik od Sv. Trojice v Hal. v Marenberg in Bogomir Pušnjak iz Marenberga v Vojnik (15. maja 1934); Franc Glavnik iz Vidma k Sv. Vidu na Planini in Jožef Varga od Sv. Vida na Planini k Sv. Juriju v Prekmurju (1. jun. 1934).

Nastavljen je bil č. p. Anton Vovk, kapucin iz Celja, za kaplana v Ponikvi ob juž. žel. (1. maja 1934).

Bolezenski dopust je nastopil Franc Lasbacher, kaplan v Vojniku.

Začasno nezasedeno ostane kaplansko mesto pri Sv. Trojici v Haložah, v Vidmu ob Savi in ekspozitura v Hotizi.

V zagrebško nadškofijo je odšel č. g. Ferd. Herman, kaplan pri Sv. Juriju v Prekmurju (23. maja 1934).

Umrli je vlč. g. Henrik Hrašovec, župnik v Vuhredu, dne 7. maja 1934, v 70 letu starosti. R. I. P.!

Ordinacije: Dne 22. aprila 1934 so v cerkvi sv. Alojzija v Mariboru prejeli a) subdijakonat: Jožef Berden, Janez Koren in frančiškan fr. Tarzicij Toš; b) dijakonat: Franc Kač, Franc Merkač, Jožef Mlaker, Karol Pepelnjak, Alojz Šostarec, Janez Bombek, Franc Jager, Franc Murko, Franc Petančič, Viktor Ramšak, trapist fr. M. Bonaventura Toplišek in kapucin fr. Gabrijel Škof. — Dne 21. maja 1934 so v mariborski stolnici prejeli: a) tonsuro: Štefan Čerčulj, Dušan Dogša, Alojz Feguš, Vincenc Frangež, Štefan Györköš, Martin Jelen, Ernest Klančnik, Janez Kotnik, Alojz Kovačič, Ludvik Lajnšček, Štefan Mlakar, Anton Rabuza, Matija Rous, Janez Senica, Martin Stefancioza, Jožef Škorjanc, Simon Vrhovšek; kapucini: fr. Albin Klajnšek, fr. Avguštin Cijan, fr. Engelbert Bojnec, fr. Jakob Vučina, fr. Rudolf Strucel, fr. Štefan Lesjak; b) eksorcizat in akolitat: Anton Holzedl, Alojz Breznik, Michael Jerič, Viljem Jeušnikar, Jakob Junež, Janez Kores, Alojz Kozar, Martin Kristan, Bogomil Krušič, Matija Nemec, Justin Oberžan. Anton Orozel, Janez Rajner, Štefan Tratnjek, Viljem Videčnik, Adolf Volasko, Jožef Vošnjak, Štefan Zver in frančiškan fr. Mariofil Jelenc.

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 7. junija 1934.

Izdaje lavantinski knezoškofijski ordinariat. — Urejuje dr. Jos. Mirt.

Tiska tiskarna sv. Cirila v Mariboru.